

fattede under den, har man tilføjet en særlig Bestemmelse, hvorefter Sygefæskemedlemmerne og deres Børn nyde samme Gunst med Hensyn til Betalingen, som ydes de af Kommunen indlagte Personer.

Ved Lovforslagets

§ 10 (nu § 11)

foreslaar Udvalget i Konsevents af den Maade, paa hvilken man mener, at Hustruer bør stilles til Kasserne, at Ordene i 3die Linie: „samt for deres Hustruer“ udgaa. Endvidere har Udvalget vel ikke kunnet gaa saa vidt, som nogle Udvalgsmedlemmer have ønsket, uden Afstandsbestemmelse at give Fribefordring til at hente Lægen m. v., men man har fundet det resferdigt, at 1½ Mils Fribefordring (frem og ligesaa meget tilbage) burde gives, ogsaa hvor Lægen boede i en længere Afstand, saa at Betaling kun ydes for den overflødende Veilængde. Den nødvendige Begrænsning for Kjørjelspligten har man draget ved Lægedistriktet. Udtrækker Kjørjelen indenfor denne Grændse sig udover 1½ Mil, skal der betales for den efter en af Amtsraadet fastsat Tært.

Herved er en Ændring i Paragrafens 2det Stykke bleven hensigtsmæssig. Dette Stykke foreslaas saaledes affattet, som det er formuleret af Mindretallet (Chr. Nielsen og Th. Nielsen), jfr. nedenfor.

I Henhold til det Bemærkede foreslaar Udvalget:

a) at der i Stedet for Paragrafens 1ste Stykke, 1ste Punktum sættes:

„Medlemmer af anerkjendte Sygefæsker, som bo paa Landet og som ikke holde Hest og Vogn, skulle være berettigede til af den Kommune, hvori de bo, for dem selv og deres Børn under 15 Aar, forsaavidt de ere i Hjemmet, at forlange Befordring afgiven indenfor Lægedistriktets Grændser til Afhentelse af den af Sygefæskan benyttede Læge eller Jordemoder eller efter Omstændighederne til den Syges Henbringelse til bemeldte Læge eller Jordemoder eller til Sygehús. Denne Befordring ydes frit for en Veilængde af indtil 1½ Mil frem og ligesaa langt tilbage, medens der for Befordring udover denne Grændse erlægges Betaling efter en af Amtsraadet fastsat Tært.“

b) Paragrafens 2det Stykke affattes saaledes:

„De omhandlede Kjørjeler, der ikke betragtes som Fattighjælp, staves til Veie ved Kommunalbestyrelsens Foranstaltning og Omkostningerne derved udredes af Kommunens Kasse.“

Med Hensyn til

§ 11 (nu § 12)

blive nogle formelle Ændringer nødvendige af Hensyn til de Forslag, som ere stillede ved § 9.

Flerallet foreslaar med Hensyn til sit Forslag vedkommende § 9, 1ste og 3die Stykke, § 11, 1ste Stykke affattet paa følgende Maade:

„Inden Udgangen af Januar Maaned indsendes til Sygefæskesinspektøren for hver anerkjendt Sygefæske en Angivelse af Medlemstallet ved hver Maanedes Begyndelse i det forløbne Aar og af det samlede Medlemsbidrag, ledsaget af en Fortegnelse over Medlemmerne, der udviser Størrelsen af hver Enkelts Bidrag og den eller de Kommuner, i hvilke Vedkommende i Aarets Løb har havt fast Ophold, med Angivelse af Opholdets Begyndelse og Slutning.“

Lovforslagets § 12 (ev. § 13) indstilles til uforandret Bedtægelse.

Lovforslagets fjerde Afsnit (§§ 13—18, nu §§ 14—20) omhandler Sygefæskernes Ydelse.

I det Hele og Store tiltræder Udvalget Lovforslagets

§ 13 (ev. § 14),

som bestemmer, hvad der af de anerkjendte Sygefæsker skal ydes i Sygdomstilfælde, og althaa angiver den Høide, hvortil Sygefæskernes Ydelse maa bringes op, for at de kunne siges at give en Sygdomsforsikring, der opfylder Formaalet. Udvalget erkjender, at en Angivelse af det normale Maal af Ydelse er nødvendig, og de Ændringer, det foreslaar i Lovforslagets Angivelse af Normalmaalet, ere vel ikke ganske uvæsentlige, men forrykke dog ikke Synspunktet. Forinden der imidlertid gjøres nærmere Rede for disse Ændringer, skal man bemærke, at Udvalget ikke anser det for nødvendigt at binde Sygefæskerne ufravigelig til det angivne Maal, men mener, at det maa kunne tilstedes Kasserne at fastsætte Ydelse paa en anden Maade — for alle eller visse af sine Medlemmer — naar dog de paa afvigende Maade fastsatte Ydelse findes tilfældigt ikke at være ringere end de i Loven opstillede. En saadan Frihed, hvis rette Benyttelse jo staar under Kontrol af den Anerkjendelse meddelende Myndighed, og som yderligere bør betinges af en anbefaling fra Kommunalbestyrelsen paa det Sted, hvor Kassen hører hjemme, turde i ikke saa Tilfælde stemme med Forholdenes Krav. Kævnlig har Flerallet havt for Øie, at der kan være gode Grunde for